

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentivs,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Prologvs.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

ANDRIA TERENTII

I

ACTA LVDIS MEGALENSIB.
 M. FVLVIO, ET M. GLABRIONE
 AEDILIB. CVRVLIB. EGERVNT L.
 AMBIVIVS TVRPIO, L. ATILIVS
 PRAENESTINVS. MODOS FECIT
 FLACCVS CLAVDII, TIBIIS PARIB.
 DEXTRIS, ET SINISTRIS. ET EST
 TOTA GRAECA, EDITA M. MARCELO,
 C. SVLPICIO COS.

PROLOGVS.

Oeta cum primum animum ad scribendum appulit,

P

Id sibi negoci credidit solum dari,

Populo ut placerent, quas fecisset fabulas.

Verum aliter euenire multo intelligit:

Nam in prologis scribundis operam abutitur,

Non qui argumentum narret, sed qui maleuoli

Veteris poetæ maledictis respondeat.

Nunc, quam rem uitio dent, quæso animum aduortite:

Menander fecit Andriam, & Perinthiam.

Qui utramuis recte norit, ambas nouerit.

Non ita sunt dissimili argumento, sed tamen

Dissimili oratione sunt factæ, ac stylo.

Quæ conuenere, in Andriam ex Perinthia

Fatetur transtulisse, atque usum pro suis.

Isti id uituperant factum, atque in eo disputant,

Contaminari non decere fabulas.

Faciunt næ intellegendo, ut nihil intellegant.

A

Qui

I A N D R I A

Qui cum hunc accusant, Næuium, Plautum, Ennium
Accusant, quos hic noster auctores habet:
Quorum æmulari exoptat negligentiam
Potius, quàm istorum obscuram diligentiam.
Dehinc ut quiescant porro, moneo, & desinant
Maledicere, malefacta ne noscant sua.
Fauete, adeste æquo animo, & rem cognoscite,
Vt pernoscat, ecquid spei sit relliquum,
Posthac quas faciet de integro comoedias,
Spectandæ, an exigendæ sint uobis prius.

ACTVS

A N D R I A

Non dubium est quin uxorem nolit filius :
Ita Dauum modo timere sensi , ubi nuptias
Futuras esse audiuit . sed ipse exit foras .

ACTVS PRIMI SCENA II.

DAVVS, SIMO.

D. Irabar, hoc si sic abiret: et heri semper lenitas,

M Verebar, quorsum euaderet.

Qui postquam audierat non datum iri filio
uxorem suo,

Nunquam cuiquam nostrum uerbum fecit, neque id
egre tulit.

S. At nunc faciet, neque, ut opinor, sine tuo magno malo.

D. Id uoluit, nos sic nec opinantes duci falso gaudio,
Sperantes iam amoto metu, interea oscitantes opprimi,
Ut ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias:
Astute. S. carnufex quæ loquitur? D. herus est, neque
præuideram.

S. Daue. D. hem, quid est? S. ehodum ad me. D. quid hic
uolt? S. quid ais? D. qua de re? S. rogas?

Meum gnatum rumor est amare. D. id populus curat
scilicet.

S. Hoccine agis, an non? D. ego uero istuc. S. sed nunc
ea me exquirere,

Iniqui patris est: nam, quod antehac fecit, nihil ad
me attinet:

Dum tempus ad eam rem tulit, scilicet animi ut exple-
ret suum:

Nunc